

Bijlage 1 bij de toelichting

Parkeerbilans op basis van fictief programma

De gemeente heeft in de vroege planfase, waar het programma nog niet exact bekend is, onderzoek gedaan naar de effecten van de ontwikkeling op de parkeerbilans. Hierbij is een mogelijk te realiseren plan doorgerekend. Het betreft daarom een fictief programma dat qua orde van grootte overeenkomt met het te realiseren programma, maar dat in de definitieve ontwerpfase nog wel op een aantal punten wordt aangepast.

Fictief programma

Voor het analyseren van de effecten op de parkeerbilans ten gevolge van de ontwikkeling is BRO uitgegaan van het volgende programma:

- ontwikkeling van 150 appartementen;
- ontwikkeling detailhandel (3000 m² detailhandel);
- ontwikkeling van horecagelegenheid (ca. 500 m²).

Als gevolg van deze ontwikkelingen komen 7 woningen in het plangebied te vervallen.

Toename parkeerbehoefte

Op basis van deze voorlopige invulling van het gebied wordt de extra parkeerbehoefte op een zaterdagmiddag als volgt:

doelgroep	parkeerbehoefte openbare ruimte ¹	parkeerbehoefte privé	parkeerbehoefte totaal
appartementen	30	150	180
detailhandel dagelijks	6		6
detailhandel niet-dagelijks	64		64
horeca	18		18
verdwijnen 2 woningen	-6		-6
Toename van de vraag	+112	+150	+262

De totale extra parkeerbehoefte in deelplan West bedraagt 112 plaatsen in de openbare ruimte en 150 privéplaatsen voor de bewoners van de woningen in deelplan Oost.

¹ inclusief 10% restcapaciteit



Beschikbare parkeercapaciteit

Door de ontwikkelingen worden diverse parkeergelegenheden opgeheven. De belangrijkste is het parkeerterrein Ploegveld. Ook de parkeerplaats voor het postkantoor komen te vervallen.

locatie	aantal openbare plaatsen	aantal privé-plaatsen	totaal parkeerplaatsen
parkeerplaatsen die verdwijnen			
– Ploegveld	-142		-142
– Postkantoor	<u>-6</u>		<u>-6</u>
totaal afname	-148		-148
nieuwe parkeerplaatsen			
– toename Dokter Hillenlaan	+8		+8
– parkeergarage bewoners		<u>+150</u>	<u>+150</u>
totaal toename	+8	+150	+158
Saldo van het aanbod	-140	+150	+10

In totaal neemt de capaciteit toe met 10 parkeerplaatsen.

Extra benodigde parkeercapaciteit openbare ruimte

Bij een toename van de parkeerbehoefte van 262 parkeerplaatsen en een toename van de capaciteit van 10 parkeerplaatsen resteert in de openbare ruimte een vraag naar 252 parkeerplaatsen.

De aanwezige restcapaciteit is voldoende om een extra vraag naar 52 parkeerplaatsen in de omgeving op te lossen. Hierbij dient opgemerkt te worden dat door gebruik van deze parkeerplaatsen een wat grotere loopafstand ontstaat. Gezien de functies in het gebied (met name bezoekers van de bewoners, kantoren en detailhandel niet-dagelijks) is een maximale loopafstand tot ca. 350 meter acceptabel. Voor bezoekers aan de dagelijks detailhandel is parkeergelegenheid op korte afstand maximaal ca. 150 meter) gewenst.



Voor de resterende 200 publieke parkeerplaatsen (252 minus 52 restcapaciteit) moet een parkeervoorziening opgenomen worden in het programma van deelplan Oost.

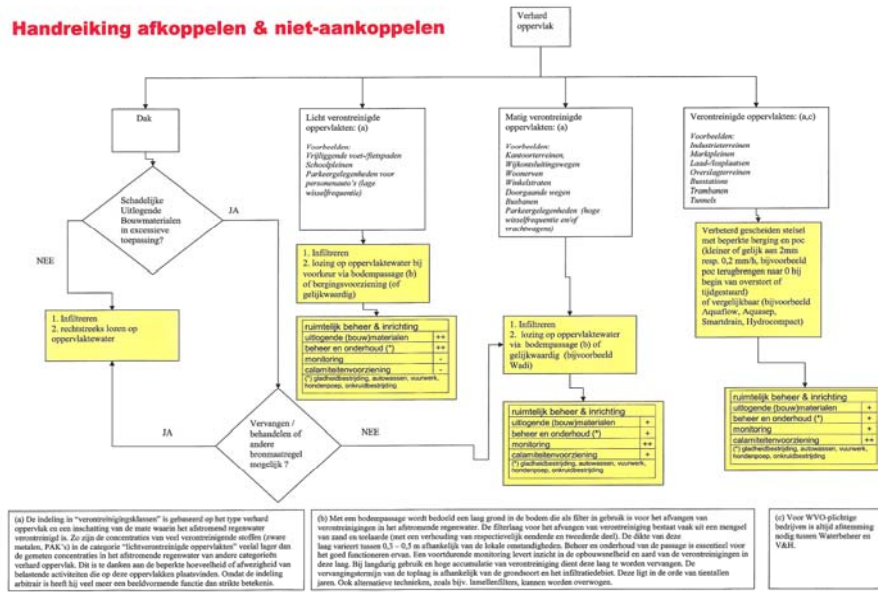
Conclusie

Het onderzoek van BRO naar het vereffenen van de parkeerbalans van een fictief programma laat zien dat aan de doelstellingen van de gemeente voldaan kan worden mits er een parkeervoorziening van 200 publieke parkeerplaatsen opgenomen wordt in het plan. Het bestemmingsplan biedt hiertoe voldoende ruimtelijke mogelijkheden. Binnen de bestaande ruimtelijke context is de parkeervraag zonder overlast te veroorzaken op te lossen in het centrumgebied.

Bij het benutten van restcapaciteit buiten het deelplan dient afstemming plaats te vinden met de ontwikkelingen in deelplan West, zodat ook de parkeervraag in dit gebied opgelost kan worden binnen de uitgangspunten van de gemeente Vught.



Handreiking afkoppelen & niet-aankoppelen



Opmerkingen en toelichting bij de handreiking afkoppelen verhard oppervlak

De handreiking is bedoeld als **richtlijn** bij de afweging van het al dan niet afkoppelen of al dan niet aansluiten van verhard oppervlak op de riolering. Locatiespecifieke omstandigheden zoals kwantitatieve waterstromen, kosten, functie en kwaliteit van het ontvangend oppervlaktewater, beschikbare ruimte en de kwaliteit/functies/ambities van de leefomgeving zullen bij de afweging een belangrijke rol spelen. **Maatwerk** en overleg tussen partijen blijft essentieel !

De handreiking gaat uitsluitend in op de kwalitatieve aspecten van afkoppelen c.q. niet aankoppelen van verhard oppervlak. De kwantitatieve aspecten (bergingseisen) zijn hierbij buiten beschouwing gelaten.

In de handreiking word het afstromende hemelwater verdeeld in een aantal categorieën op basis van de mate van (of risico op) vervuiling. Daarbij zijn de volgende uitgangspunten gehanteerd:

1. Infiltratie heeft altijd de voorkeur boven lozing op oppervlaktewater (infiltratie zorgt ervoor de het grondwater wordt aangevuld en tevens vermindert het de piekafvoeren)
2. Wordt er toch afgevoerd op oppervlaktewater dan is bij licht verontreinigd water een bodempassage gewenst en bij matig verontreinigd water is deze vereist.
3. Bij verontreinigde oppervlaktes is directe lozing op oppervlaktewater ongewenst. Indien er een risico bestaat op calamiteiten dan verdient dat punt extra zorg.
4. Bij ruimtelijk beheer en inrichting wordt aangegeven welke punten extra zorg behoeven (+ of ++).

Conform de kwaliteitstrits "schoonhouden - scheiden - zuiveren" dienen voortdurend, dus nog los van al-dan-niet afkoppelen, de mogelijkheden van bronmaatregelen (schoonhouden) te worden benut. Gemeenten en waterschap hebben hierin een gelijke en gezamenlijke verantwoordelijkheid op grond van de Kaderrichtlijn Water. Wanneer er afgekoppeld wordt, wordt de noodzaak tot het nemen van bronmaatregelen alleen maar groter. Afkoppelen kan overigens tot gevolg hebben dat de kosten-effectiviteit van bepaalde bronmaatregelen gunstiger wordt (hoger wordt). Over het algemeen zijn bronmaatregelen op nieuwbouwlocaties kosten-effectiever dan in bestaande situaties. Criteria die de mogelijkheid van bronmaatregelen bepalen zijn overigens niet alleen voldoende kosteneffectiviteit, maar ook betaalbaarheid.

Bij de keuze voor een afkoppelmethode geldt de voorkeurtrots: hergebruik, infiltratie, afvoeren naar oppervlaktewater. Getracht moet worden om in de verdere uitwerking / detaillering van het plan een calamiteitsvoorziening in te bouwen die er voor zorgt dat een onverhoopte acute verontreiniging beheersbaar blijft.

Bij de keuze voor een infiltratietechniek voor het gecontroleerd infiltreren, waaronder inbegrepen bodempassage, heeft een bovengrondse infiltratietechniek de voorkeur boven een ondergrondse. Een bovengrondse techniek is immers goed te controleren op vervuiling en op werking (infiltratiesnelheid). Bovendien blijft het water zichtbaar waardoor de sociale controle wordt verhoogd en de kans op foutieve aansluitingen en lozingen vermindert.

Voor een aantal typen verhardingen wordt een verbeterd gescheiden stelsel voorgesteld ondanks het feit dat een dergelijk stelsel nog steeds circa 70 % van het hemelwater naar de RWZI brengt. Bedacht moet worden dat het hier procentueel slechts om een zeer beperkte hoeveelheid verharding gaat.



De urgentie voor afkoppelen en de urgentie voor aanpak diffuse bronnen staan in principe los van elkaar. Wel is het zo dat waar afgekoppeld wordt de urgentie voor aanpak diffuse bronnen groter wordt. Het bepalen van en het nemen van de noodzakelijke voorzieningen is een gelijkelijke en gezamenlijke verantwoordelijkheid van gemeenten en waterschappen. Uitgangspunt is dat de betaalbaarheid van maatregelen niet bepaald wordt door een individuele gemeente of door het waterschap, maar bepaald wordt op grond van een regionale analyse van economische en maatschappelijke draagkracht in het kader van de KRW.

Bij ruimtelijk beheer en inrichting wordt aangegeven welke punten extra zorg behoeven (+ of ++).

De handreiking is deels gebaseerd op de publicatie “beslisboom aan- en afkoppelen van verharde oppervlakten” van de WRW 2003.

